

Laikraksts iznāk trīs reizes nedēļā: otrdienās, ceturtdienās un sestdienās

UZVARAS CELŠ

Latvijas Komunistiskās partijas Livānu rajona komitejas un Livānu rajona Darbažaužu deputatu padomes organs

№ 148 (1099)

Otrdien, 1957. g. 17. decembri

8. gads

Pārtraukt tālāku piena izslaukumu krišanos

Kad šodien jautājam kolchoza „Nākotne“ slaučējām, cik piena slauc no vienas govs dienā, skan atbilde — 7—9 litri. Vai tas ir daudz? Ja salīdzina ar vienu otru citu rajona kolchozu, patiesām daudz. Bet kolchoza „Nākotne“ slaučējas, brigadieri, valde neapmierinās ar sasniegto un rūpējas par to, lai govis no gada gadā dotu lielākus piena izslaukumus. Te ir siltas, gaišas lopu mitnes, vispusīgas rupjās un sulīgās lopbarības devas. Ja pagājušā gada novembra mēnesī kolchozā vidēji no govs ieguva 152 kg piena, tad šogad jau izslauc 256 kg — par 104 kilogramiem vairāk.

Kolchozā „Nākotne“ lietderīgi, ar saimniecisku aprēķinu izmanto lopbarību, kurās šogad abās brigadēs iegūts ievērojami vairāk kā pagājušajā gadā. Bet vai citos kolchozos lopbarības iegūts mazāk kā pērn? Nē. Visos rajona kolchozos rupjās un sulīgās barības sagatavots pietiekoshi — pusotras, divas reizes vairāk. Kāpēc tad izslaukumi krīt? Tikai tāpēc, ka to neizmanto, tāpēc, ka govis salst, tāpēc, ka slaučējas, nerodot atsaucīgu atbalstu brigadieru un valdes vīru personās, slikti kopj un bāro lopus.

Piemēram, kolchozā „Padomju Latvija“ aizvadītajā novembra mēnesī no vienas govs iegūts tikai 44 kg piena, par 8 kg vairāk kā pagājušā gada novembra mēnesī, bet decembra pirkmajās desmit dienās izslaukumi samazinājušies vēl uz pusi. Un šodien te slauc no vienas govs dienā pa 0,5—1 titram piena. Un kā tai piena izslaukumi būtu liešķi, ja govis saņem dienā tikai ap 8 kg izbarošanai?

Visiem kolchozu lopkopības specialistiem, valdēm, partijas pirmorganizacijām jāceļ traunksme, jājizskauž piena izslaukumu samazināšanās cēloņi katrā brigadē katrā fermā.

Latvijas LKJS V Plenuma LĒMUMS

Par Latvijas LKJS XII kongresa sasaukšanu

Sakarā ar to, ka izbeigušās Latvijas LKJS CK pilnvaras, sasaukt Latvijas LKJS XII kongresu 1958. gada 27. un 28. februārī ar šādu darba kārtību:

- Atskaite par Latvijas LKJS CK darbu.
- Latvijas LKJS CK revizijas komisijas atskaite.
- Latvijas LKJS CK vēlēšanas.
- Latvijas LKJS CK revizijas komisijas vēlēšanas.
- Delegatu izvirzīšana VLKJS XIII kongresam.

Apstiprināt pārstāvju normu Latvijas LKJS XII kongresam: no katriem 800 VLKJS biedriem — 1 cilvēks. No katriem 150 cilvēkiem, kas organizacijā ir virs šīs normas, ar izvirzīt vienu delegatu.

VLKJS biedri, kas ir Padomju Armijas, Jūras Kara Flotes, robežsargu un citu karaspēka daļu komjaunatnes organizaciju uzskaitē, izvirza delegatus Latvijas LKJS XII kongresam kopā ar pārējām komjaunatnes organizacijām rajonu un pilsetu komjaunatnes konferencēs.

Tautas tiesas vēlēšanas notika organizēti un vienprātīgi

Šā gada 15. decembrī, tāpat kā visā mūsu republikā, arī mūsu rajonā notika tautas tiesas vēlēšanas. Šīs vēlēšanas, tāpat kā visas padomju vēlēšanas, notika pašaulē uz visdemokratiskākā pamatlīkuma — Padomju Konstitūcijas pamatiem.

Viss mūsu ražošanas un kulturas darbs, visa valsts pārvadīšana, valsts varas organu, tanī skaitā tautas tiesas vēlēšanas, notiek strādnieku, zemnieku un inteleģences savstarpējas uzticības, ciešas, draudzības, morali politiskas vienoības apstākjos.

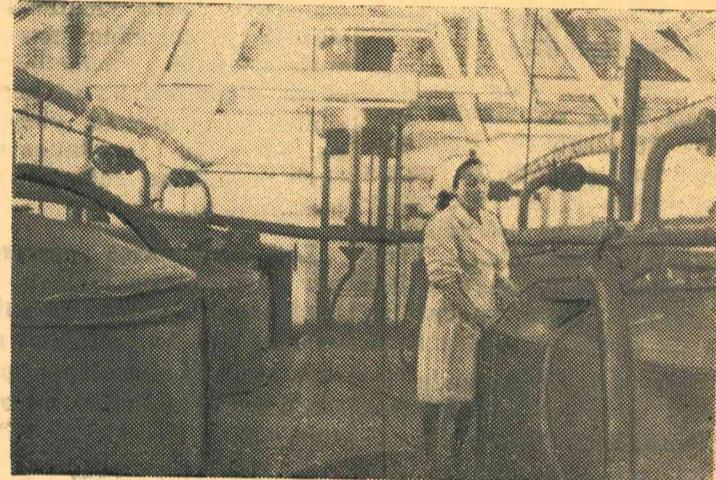
Daudz agrāk, pirms sešiem pie visu vēlēšanu iecirkņu durvīm jau gaidīja prāvs vēlētāju skaits.

Pulkstenis seši... Šajā stundā visiem viena doma, viens prātā — ātrāk izpildīt savu pilsoņa pienākumu. Jau pulkstenis septiņos nobalsojuši bija vairāk kā puse vēlētāju, tie, kas nokavējušies, steidzās uz vēlēšanu iecirkņiem.

Ik katras padomju vēlēšanas ir tautas svētki, pilsoņu valstiskā apzinīguma un patriotisma spilgtā demonstrācija. Tāpēc katrā vēlēšanu iecirknī vai tuvākajā klubā un tautas namā vēlētāji varēja noskatīties vai nu priekšnesumus, vai kino. Bet ja nu muzika spēlēja, tad dejā griezās kā jauni, tā veci.

Rajona tautas tiesa ievēlēta. Tā modri stāvēs mūsu socialistiskās valsts interešu, visas padomju tautas interešu sardzē.

Latvijas Komunistiskās partijas XV kongresu sagaidot

Livānu spirta rūpnīcas kolektīvā rit cīpa par sekundīgu saistību izpildi — līdz gada beigām dot virs plāna 14.000 dekalitru spirta. Priekšgalā iet maijas technologa b. Steinberga brigade.

Attēlā: (augšā) pirmrindas brigades teicamā strādniece — raudzētāja E. Svikša raudzēšanas cechā.

* * *

Livānu rajona rūpkombinata kolektīvs, iesaistoties sacensībā par godu Latvijas KP XV kongressam, appēmās šogad virs plāna dot produkciju par 150.000 rubļu.

Izvērsusies socialistiskā sacensība galda strādnieku cechā. Attēlā: labākais rūpkombinata galda strādnieks b. Vandāns.

Kad aizmirst savu appēmšanos

Leņina vārdā nosauktais lauksaimniecības artelis, tāpat kā pārējie rajona kolchozi apņēmies tuvākajos gados strauji kāpināt izslaukumus, vairāk ražot gajas un citu lauksaimniecības produktu.

Taču par to, kā kolchoza valde un priekšsēdētājs b. Lietavnieks praktiski realizē savu appēmšanos, liecina fakti. Tipveida liellopu kūti kolchoza valde izvietoja prāvu skaitu liellopu — 72 slaucamas govis un 16 telites. Kas darīts — izdarīts, — nopriecājās valdes vīri un celš uz fermu pamazām aizmirsās. Bet tajā pat laikā piena izslaukumi pamazām un neatlaicīgi sāka slīdēt uz leju. Patreiz no 72 slaucamajām goviem, kas izvietotas jaunajā kūti, desmit dienās no vienas govs izslauc nepilnus 15 litrus piena.

Kur meklējami cēloņi šādam nedzīrdēti zemam izslau-

kumam? Varbūt barības deva niecīga? Nē, ja barības devu, kādu apstiprinājis pats b. Lietavnieks, patiesām saņemtu lopi un saņemtu to rūpīgi sagatavotā veidā, izslaukumi būtu daudz augstāki. Ne katrā kolchozā ir ie-

spēja izbarot vienai govi dienā 2 kg miltu, 20 kg skābbarības un 8 kg rupjās barības, taču citur tik zemu izslaukumu nav.

Nelaime tikai tā, ka b. Lietavnieks, kā arī brigadieri Līcis un Seilis labi zina, ka šīs fermas lopi nav vēl ēduši šogad skābbarību, bet neko nedara, lai to nekavējotie sāktu izbarot. Skābbarības tvertnes, kuras izvietotas blakus fermai, sniegā aizputinātas. Slaucējas un kontrolasistente b. Anna Vaivode žēlojas, ka tvertpu atvēršanai neesot darba rīku. Taču skaidrs tas, ja b. Vaivode un slaucējas būtu neatlaicīgāk

uzstādījušas savas prasības, skābbarība jau sen tiku izbarota.

Pajautāsim fermas darbiniekam, kāpēc līdz šim laikam neizmanto fermā ierīkoto sūtinātāju? Kāpēc neizmanto virtuvi, kura paredzēta barības sagatavošanai pirms izēdināšanas — un būs atbildē: nav malkas. Tas tiešām tā, kaut gan fermai visapkārt mežs. Brigadieri Līcis un Seilis nav parūpējušies noformēt atļauju malkas ciršanai.

Rezultātā lopiem izēdina nesuīnātus salmus. Skaidrs, ka šāda paviršība ir nosodāma rīcība no kolchoza valdes un brigadieru pusēs un tā novēdis vēl līdz bēdīgākiem rezultatiem.

Kolchoza jaudis pamatooti prasa nekavējoties uzlabot lopu ziemošanas apstākļus kolchozā.

P. Auzāns

Partijas dzīve

Tekošās politikas studēšanas politpulciņā

Skolotāja Anna Jokste savas propagandista gaitas uzsāka Oškalna vārdā nosauktajā kolchozā. Šeit nevienreiz vien viņai nācās sadurties ar grūtībām, dažreiz trūka metodiskās prasmes, bet dažreiz vienkārši zināšanu. Taču pārvarot visas grūtības, b. Jokste, cīti gatavojušies ikviens nodarbībai, regulāri apmeklēja propagandistu seminarus. Biedre Jokste saprata, ka galvenais propagandas darbā ir tās idejisks saturus.

Jau toreiz varēja spriest, ka, ja ar viņu strādās un tai palīdzēs, no viņas izveidosies labs propagandists.

Vasarā b. Jokste mācījās kursos Rīgā, ko rīkoja Latvijas KP Centralā Komiteja. Šeit viņa papildināja savas teoretiskās zināšanas, saņēma praktiskus norādījumus nodarbību metodikā. Visas tās gūtās zināšanas palīdz b. Jokstei tagad nodarbību sagatavošanā un noturēšanā.

Pašreiz b. Jokste vada tekošās politikas studēšanas pulciņu, kurā mācās Sīļu 7-

gadīgās skolas skolotāji. 11. decembrī notikušajās nodarbībās šeit tika apskatīta N. S. Chruščova jubilejas sesijas referata trešā daļa, Oktobra revolueijas starptautiskā nozīme, pasaules socialisma spēku augšana.

Gandrīz visi klausītāji aktīvi piedalījās visu šo jautājumu iztirzāšanā.

Jautājumu par kapitalistisko valstu cīņu pret socialistiskās nometnes vienību joti labi un vispusīgi apgaismoja skolotājs b. Bricis. Viņš dzīli atsedza uz kā balstās socialistisko valstu vienību. Pāstāstīja par to, kāda nozīme socialistiskajā nometnē ir spēku vienotībai un kā imperialisti cīnās pret šo vienotību, par viņu cenšanos saķelt socialismu nometni un novājināt to.

Loti dzīvi norisa pārrunas par Padomju Savienības atiecībām ar visām pasaules valstīm. Par šo jautājumu runāja skolotāja Lazdiņe, pionieru vadītāja Briška un vairāki citi.

Arī šogad pirmie rajonā

Līdz ar galveno rudens darbu pabeigšanu, tāpat kā pagājušajā gadā, arī šogad Staļina vārdā nosauktā kolchoza linu posminieki G. Martinovs un P. Lebedevs pirmie rajonā uzsāka linu apstrādi. Tagad šo posminieku jaudis apstrādājuši un nodevuši valstij visu šā gada linu produkciju.

Biedra Martinova linu posms šogad izaudzējis, apstrādājis un nodevis linšķiedras divas reizes vairāk kā noteikts kontraktacijas plānā.

P. Jauja

Maltā linšķiedra vidēji novērtēta ar 3. numuru.

Vēl labāki panākumi ir b. Lebedeva linu posma jaudim. Arī viņi pārpildījuši kontraktacijas plānu divkārt, bet viņu apstrādātā un nodotā linšķiedra novērtēta ar 4. numuru.

Staļina vārdā nosauktā kolchoza linkopji linu produkcijas kontraktacijas plānu jau izpildījuši par vairāk kā pusē. Lielu daļu šajā kolchoza plāna izpildē devuši b. Martinova un Lebedeva posmu linkopji.

P. Jauja

Anna Jokste zina, ka nodarbību kvalitate atkarīga no to sagatavošanas. Arī šoreiz viņa ne mazums domājusi, kā interesarāk noturēt nodarbības. Tāpēc arī jaunās vielas izklāsts „Stāvoklis Tuvejós un Vidējos Austrumos“ viņai iznāca interesants, vispusīgs, pareizs. Šo tematu b. Jokste sadalīja trīs daļas sekojošos jautājumos: Tuvējo un Vidējo Austrumu valstu nacionālā atbrīvošanās kustība, Tuvējo un Vidējo Austrumu valstu strādnieku un zemnieku stāvoklis un šo valstu cīpa par savu neatkarību.

Visu nodarbību laikā kā pulciņa dalībnieki, tā arī propagandiste izmanto karti. Pēc tam b. Jokste klausītājiem deva plānu, pēc kura tie vadīsies, gatavojoties nākošajai nodarbībai. Nav šaubu, ka nenogurstoši papildinot savas zināšanas un metodisko prasmī b. Jokste godam izpildīs savu goda pilno propagandista uzdevumu.

M. Beļuka,
partijas rajona komitejas sekretāre

Mums raksta

Mēs prasām, lai pilsētas namu pārvalde vairāk rūpējas par iedzīvotājiem

Ir prieks redzēt, kā uzlabojas mūsu pilsētas apgāde ar elektību, kā tikko uzzelto gimenes mājiņu logos mirdz spoža elektriskā gaismā. Tie kai pie mums, komunalajā ēkā Parka ielā 20, elektrības nav.

Gadi divi atpakaļ mūsu mājā bija elektriskā gaismā. Dzīvokļos vēl tagad ir vadi, ir slēdzi, ir viss pārējais. Tie kai elektriskās spuldzes pie mums nemirdz. Kāpēc mūsu

ēku atkal nepieslēdz pie tīkla? Ir taču grūti dzīvot bez elektriskās gaismas, jo ēka ir divstāvu. Koridori un trepes tumšas.

Mēs prasām namu pārvaldi vairāk rūpēties par iedzīvotājiem un panākt, lai arī mūsu mājas strādnieku un kalpotāju dzīvokļos jaunā gadā mirdzētu gaišas elektriskās spuldzes.

komunalās mājas Parka ielā 20 iedzīvotāji

Mazo pilsonu svētki

S milte nē, 10. decembrī (LTA). Liela līksme pēcpusdienā valdīja Palsmanes cieša klubā. Jau labu laiku pirms paredzētās stundas klubā gan braukšus, gan kājām sāka ierasties lauksaimniecības arteļu „Pirmais Maijs“ un „Brīvība“ kolchoznieki. Tur notika vismazāko pilsonu reģistrēšana vai tā sauktās „sabiedriskās kristības“. Šādu pasākumu šeit organizēja pirmo reizi, tāpēc tas izraisīja lielu interesu.

Zālē ierodas tie, kam veluti šie svētki — 15 bērni kopā ar vecākiem. — Jaunākajai — Līgai ir tikai 6 mēneši, kamēr vecākajam — Jānim drīz būs seši gadi. Vietējās vidusskolas direktors Mārtiņš Liepa novēlēja mazajiem jubiliariem izaugt par īstiem padomju cilvēkiem — komunitām cēlājiem.

Sākās reģistrēšana. Ciema padomes priekšsēdētāja Mirdza Apsīte kā pirmo ieraksta reģistracijas grāmatā kolchoza „Pirmais Maijs“ zemkopja Andriksona dēlu Rolandu. Reizē grāmatā ieraksta „krustītu un krustīšu“ — sabiedrisko atzbildību vārdus. Kopš šā briža arī viņi atbild par bērnu, un viņiem jāseko, lai tas izaugtu par īstu padomju cilvēku.

Šā vakara mazie varoņi saņem veltes — vieni uzvalcīpus, citi — velosipedus, vēl citi — slēpes. Mazos jubilarus apsveic rajona izpildkomitejas priekšsēdētāja vietnieks b. Bušs, partijas rajona komitejas sekretārs b. Bogdanovs, Palsmanes vidusskolas audzēknji.

Jānis Rubenis — liels paligs linkopjiem

drošina bezpārtraukuma agregata darbu.

Lūk, decembra rīts. Bieza sniega sega apkālīusi Rudzētu laukus un no pirmā acu uzmetiena liekas, ka viss šeit apklusis līdz pavasarim, taču nav vis tā.

Tur Utānu lielajā šķūnī kūsā darbs. Traktora iedarbinātu linu agrāregatu novēro uzmanīgs Jānis Rubena skats, laiku palaikam pie tā pieskaras viņa veiklās rokas, bet kad dzirdama vienmērīga mašīnas rūkoņa, viņa seja ir mierīga, bet rokas cilā turpat nokritušās pakulas, pārliek tās vajadzīgā vietā. Daudz laužu te strādā: gan jaunji, gan veci, viņu kustības ātras, jo jārēķinās ar katru sekundi, mašīna negaida. Lūk, Pēteris Rutkovskis un Izidors Pankovskis laiž linus mašīnā.

Jānis Pankovskis no kulstāmās mašīnas atšķir linus. Jānis Kūka laiž mašīnā pakulas, Jugana Marcinkeviča strādā pie pakulu izkratīšanas, bet Ēriks Puga nosievētās tālāk. Anna Pauniņa, Anna Klavinska un Rubeņu Leontine šķir saujas, vai kā viņas saka — skosta saujiņas.

Labi savu darbu veic Jānis Brūveris, Antons Grandāns, Pēteris Rudzāts. Gatavajai produkcijai tūlīt vajadzīgs arī sienamais un te nu darbs arī 75 gadi vecajam Staļislavam Utnānam — viņš nodarbināts pie virvju višanas.

Liekas, ka labāk nevarētu būt, bet Jānis Rubenis tomēr nav apmierināts. — Daudz vairāk linu varēja apstrādāt šajā laikā, — saka šis čaklais uzticīgais darbarūķis. Un, kā gan nē, ja nebūtu šo bēdu. Taču traktoru brigades brigadieris b. Petrovs nenodrošina bez pārtraukuma traktora darbu, kurš piestiprināts agregatam (traktorists V. Golubovs).

Zināms taču, ka ziemas diena ir īsa un tāpēc darbs jāsāk eik iespējams agrāk, lai darba diena būtu vismaz 8 stundas. Arī šajās stundās var izlaist 500—600 kg linu produkcijas. Diemžēl, kolchoznieki ne vienmēr uzsāk darbu deviņos, bet, ja arī ierodas, tad traktorists nevar iedarbināt savu traktoru, jo, lūk, vajadzīgs karsts ūdens un to silda mucā, kaut gan blakus ir kolchoznieka Utāna māja, kas neatteiku sa-

sildīt pie viņiem ūdeni traktora iedarbināšanai.

Taču par to nerūpējas ne traktoru brigades brigadieris b. Petrovs, ne kolchoza priekšsēdētājs b. Suchiņš. Lūk, 12. decembrī traktorists J. Petrovs iedarbināja traktoru tikai pusdivpadsmitos. Tas nozīmē, ka bija pazaudētas veselas 3 darba stundas, bet šogad kolchozam jāapstrādā linšķiedra no 135 ha linu platības un jānodod valstij pēc kontraktacijas līguma 34 tonnas linšķiedras. Bet linu nodošanu valstij kolchozs tikko sācis — nodotas tikai 2 tonnas linšķiedras.

Pavisam cita aina būtu, ja linu agregata darbs būtu nodrošināts ik dienas. Varētu nodot valstij katru dienu vismaz tonnu linšķiedras, pie tam ja organizētu sagatavošanu citās brigadēs, tad kolchozis būtu spējīgs ik dienas nodot vairāk kā tonnu linšķiedras.

Lauksaimniecības artelis „Padomju Latvija“ ir visas iespējas līdz Latvijas KP XV kongresam — 23. janvarim izpildīt linu kontraktacijas plānu.

A. Krūmiņa

Redaktore H. JEROFEJEVA